

РЕШЕНИЕ

№ 6108

гр. София, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6893** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителите А. М. и И. А., чрез процесуален представител адв. Св. К., срещу Решение № 2345/19.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13551/2022 г. от СРС-НО, 105-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-2200469/23.09.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на касатора за нарушение на чл.141, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв.

В жалбата се сочи, че АУАН и НП са издадени от некомпетентен орган. Съдът неправилно е анализирал доказателствата по делото. Не са изложени мотиви относно размера на наложеното наказание. Претендира разноски по делото.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован не се представлява. В писмена молба от 13.10.2023г. ,чрез представителя си по пълномощие адв. Св. К. заявява, че поддържа жалбата , моли за отмяна на обжалваното решение и НП изцяло и претендира разноски по делото.

Ответникът, редовно призован чрез процесуалния си представител юрк. Н. оспорва

жалбата като неоснователна.Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитания свидетел В. П., като след подробен анализ и убедителни мотиви са отхвърлени показанията на свид. В. Г. и Цв. Ц.. Установено е, че при извършена проверка на 29 и 30.07.2022 г. лицето Ц. Ц. в нарушение на чл.141, ал.5 от КТ е работила през две последователни работни смени. За извършеното нарушение е съставен АУАН № 23-2200469/23.08.2022 г. и въз основа на него на 23.09.2022 г. е издадено оспореното НП. При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е неправилен.

Нарушението е извършено на територията на [населено място], а както АУАН така и НП са издадени от контролни органи на „Инспекция по труда Софийска област“. Административният орган обосновава своята териториална компетентност с приложените по делото заповеди № 3-0683 от 11.08.2022 г. и № 3-0693 от 15.08.2022 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. С първата заповед се разрешава на служители на „Инспекция по труда Софийска област“ да извършват контрол на територията на Столична община по спазване на трудовото законодателство /под № 8 в тази заповед е издателя на оспореното НП/. С т. 5 от втората заповед се дава право на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да издават наказателни постановления за констатирани нарушения, извършени на територията на друга „Инспекция по труда“.

Към датата на издаване на АУАН и НП е в сила „Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, последно изменен ДВ, бр. 34/03.05.2022 г. С този подзаконов акт се уреждат дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на ИА „ГИТ“, в това число и на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ с 28 териториални поделения- дирекции „Инспекции по труда“, разположени в административните центрове на областите. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 - дирекциите "Инспекция по труда"

осъществяват дейността си на територията на съответната област. Нито в ЗЗБУТ, нито в УП на ИА „ГИТ“ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Изброените в чл.6, ал.2 от правилника правомощия на изпълнителния директор на агенцията не включват разширяване на териториалния обхват на действие на отделните териториални дирекции. Такива правомощия са дадени едва с новия Устройствен правилник, приет с ПМС № 313/05.10.2022 г. и публикуван в ДВ, бр. 81/18.10.2022 г., където в чл. 5, ал.2, т.10 е предвидено, че Изпълнителният директор определя и променя териториалната компетентност на териториалните дирекции "Инспекция по труда". Следователно органите на „Инспекция по труда София област“ не са разполагали с териториална компетентност да издават актове и наказателни постановления за нарушения, извършени на територията на [населено място].

С оглед изложеното съдът намира, че както АУАН № 23-2200469/23.08.2022, така и оспореното НП 23-2200469/23.09.2022 г., са нищожни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16 ал.2 от Устройствения правилник.

Съдът намира, че въззивното решение следва да бъде отменено изцяло и да се отмени и обжалваното НП като незаконсъобразно.

С оглед изхода на делото, направеното искане и на основание чл.63д, ал. 1 от ЗАНН на касатора следва да се присъдят направените разноски за настоящата инстанция. По делото е представена фактура за заплатен адвокатски хонорар в размер на 600 лв. /500 лв. + 100 лв. ДДС/. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар. Заплатеният хонорар е съобразен с предвидения в чл. 18 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет минимум, а съгласно чл.63д, ал.2 ЗАНН заплатения адвокатски хонорар не може да бъде под предвидения в Наредба № 1 минимум.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно. Предвид константната практика на ВКС при отхвърляне на претенцията за разноски не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК във връзка чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2345/19.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13551/2022 г. от СРС-НО, 105-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2200469/23.09.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], за нарушение на чл.141, ал.5 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, със седалище [населено място], [улица], да заплати на „ВИП Секюрити“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], разноски по делото ,в размер на 600 /шестотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ ::